

paric, ta jim ne more več zapirati svojega srca, ta jim ne more več biti trinog. Da bi vsi tako storili, bili bi naši gozdovi, naše livade, posebno pa naši sadni vrtovi prava domovina teh kralatih pevcev, povsod ljubljenih in čislanih. Saj vendar vsak ljubi ptičje petje, vsak, bodi-si bogat ali reven. Če se kmetič poleten dan na vse zgodaj na polje podaš, ne razveseljuje-li te krasno petje ptičev? Iz vsakega grma pozdravlja te tak pevec, z glavo kimajoč, kakor bi hotel praviti: dobro došel. Da, nekako utolažene, veselega se čuti človek v nekaki sreči in zadovoljnosti zatrepeče njegovo srce, ko sliši tako jutranje ptičje petje, budeče ga k delavnosti in vztrajnosti, vodeče njegove misli proti Stvarniku, v katerem ima vse svoj izvir, kateri za vsako stvarico očetovsko skrbi.

A ti da bi bil tako nehvaležen, da bi v zimskem času pozabil na vse veselje, katero si preživel, na vso korist, katero si prijel po letu? To je nemogoče! Skrbi tedaj po zimi za ptiče in hrani jih! In če bi ti že katera senica s kakim koruznim ali bučnim zrnem iz tvojih dilj odletela — no, naj ga ima, saj je potrebna. A nikdar ne dovoljujmo, da naši otroci ptiče lovijo v nastavljenih pastéh, v katerih skoraj vsakokrat žalostno poginejo — ne dovoljujmo, pravim, da si sami ne kratimo koristi in veselja, katero bi nam ptiči delali z zvonkim, divnim svojim glasom!

**Sejmovi.** Dne 13. decembra v Studenicah. Dne 14. decembra v Jurkloštru, pri sv. Križi na Murskem polji, pri sv. Petru pod sv. Gorami in v Žaleci. Dne 15. decembra pri sv. Križi na Slatini in v Ljutomeru.

## Dopisi.

**Iz Slatine.** (Cerkev — župan — obč. seja.) Letošnje leto si bo naš župan zapisal v črne bukve, ker mu ne prinaša nič kaj prijetnega; kamor prime, tam se osmoli. Pri volitvah za državni zbor je sijajno propal, obrtniška zadruga ga ni hotela voliti za svojega predsednika in mu je vzela „kaso“, okrajno glavarstvo pa ga ni maralo več za načelnika krajnega šolskega sveta. Ali nesreče še ni konec; zopet se je opekel. Ko so se zbirali doneski za popraviljanje farne cerkve, polastila se je naših liberalcev huda nevolja, češ, zakaj bi mi plačevali za reč, katere ne potrebujemo? In modra glava županova vé si hitro pomagati, skliče svoje čete, podkrižajo in podpišejo pa — rekurirajo, toda o joj! Ne, da bi obveljala njih pritožba, morajo plačati še čez 20 gold. kazni; kajti župan je imel tako silo, da je pozabil pripelati koleke na pritožbino polo. — Kmetje, ne praskajte se, kjer vas ne srbi! Naši liberalci vas ne bodo rešili plačil, celo pokopavajo

vas va nje. Le pogledjte v proračunsko obč. sejo od dne 18. novembra. Tam so vam zopet naložili kaj težko breme. Poleg drugih plačil, katerih vam ne naštevam, hočejo imeti 1900 gld. za šolski dolg od leta 1875. Ako bi imeli pravega župana in odbornike, nihče ne bi več pomenil tega dolga. 1160 gld. zahtevajo za šolske potrebe leta 1892. No, druga leta je zadostovalo po 460 gold., ne vem, zakaj potrebujejo letos 700 gld. več; morebiti, ker je prestopno leto? G. Miglič pravi, da še imajo nek „ostanek“ poravnati. Naši odborniki nič ne vejo za-nj, zato ga vprašajo za ta ostanek. Ali mesto odgovora psoval jih je z nespodobnimi besedami, katerih njemu na čast nočem objaviti. Se ve, odborniki županove stranke se niso, kakor navadno, nič brigali za to reč. Čemu se pa dajo voliti? Ali ne vejo, da so za vse to odgovorni pred večnim Bogom? Ali naj hodijo k sejam le kimat županu in pijančevat? Kmetje, tukaj se oglasite! Vsled računa od 5. februarja 1891 poravnani so vsi stroški za šolske potrebe in ostalo je še 5 gld. 40 kr. gotovine. Sicer, če je tudi kak dolg od prejšnjih let, zavezal se je župan sam poravnati ga; letos pa ni bilo mogoče narediti novega šolskega dolga pri 40%, oziroma 55% občinskih dokladah. — Čas je, kmetje, da se znebite takih zastopnikov, ki vam tako slabo gospodarijo z vašimi, s krvavimi žulji zasluženimi krajcarji! — r—

**Iz Slovensko-Bistriškega okraja.** (Slabi časi.) „Slabi časi“, vzdihuje vse — posebno pa naša narodna zaslomba, slovenski kmet. Da, res „gorjé, vbogi kmet, gorjé“. Živeža bo zmanjkalo, denarja ni. Kako bomo živeli, kako davke plačevali? Res je, omagujemo pod težo davčnih bremen, pa dokler bodemo mogli, bodemo že plačevali, a če nas pa že davčni eksekutorji v naših verskih in narodnih svetinjah zasramujejo, tega pa nismo dolžni trpeti in tudi ne bomo trpeli. Imamo tukaj takega čudaka, „dolgega eksekutorja“ po ljudskem in „Topolovca“ po očetovem imenu, le-ta, kar nam je drazega in svetega s svojim umazaním jezikom ogrdi. Posebno ga v oči bode naš narodni okrajni zastop. Razžalil ga je z grdo psovko, zaradi katere ga je naš velezasluženi okrajni načelnik pri tukajšnjem sodišču tožil. Obsojen je bil na 25 gold. denarne globe, ali pa na pet dni zavora. To pišemo, da nas slavno okrajno glavarstvo tega človeka, čem prej, tem bolje reši. Pričakujemo, da te vrste ne bodo glas vpijočega v puščavi. Če pa hoče slavno okrajno glavarstvo še kaj izvedeti, naj povpraša pa naše kmečke župane, ki se že sramujejo ž njim v uradnih rečeh, zaradi njegovega govorjenja poslovati.

**Iz Skomarij.** (Priporočilo.) Pritožnje se večkrat, da altarne sveče le prerade kipijo. To bi človek verjel; zlasti, ako so sveče pisane, ali kakor pravijo: „malane ali šekaste“. Takih

res ne kaže za altar kupovati, kakor so bile v neki farni cerkvi skoz več let v navadi. Zdaj so se pa tiste nadomestile z lepimi belimi svečami g. Avgusta Güntherja v Slovenjemgradu in te izvanredno lepo gorijo. Po lastnem prepričanju smel bi veleč. cerkvenim predstojništvom gorko priporočati cerkvenih sveč, svečarja g. Avg. Güntherja, na cerkveno korist.

Jož Muha, župnik.

**Iz Št. Petra na Medv. selu.** (Sv. misijon in novi zvon.) Ko smo pospravili poljske pridelke in tako zadovoljili telo, oskrbeli so nam naš č. g. župnik tudi obilne dušne hrane. Ne boječ se velicega truda in mnogih drugih žrtev, naprosili so čast. očete lacariste iz Celja, da so obhajali pri nas sv. misijon. Ves čas od 21. do 29. dne minolega meseca so nas ti v resnici neutrudljivi služabniki božji vsak dan dvakrat raz pridižnico z živo, v srce segajočo besedo podučevali in nas spodbujali k pobožnemu življenju. Od zgodnje jutrne ure do pozno v noč sedeli so ti vrli namestniki božji v potrpežljivo spovednicah, ter voljno poslušali in ljubeznjivo tolažili vernike, ki so se k njim zatekali, da si olajšajo svojo vest. Imeli so pa tudi ves čas obilno dela, kajti navzlec neugodnemu vremenu vdeleževalo se je ljudstvo s tako gorečnostjo teh duhovnih vaj, da je bila cerkev vsaki dan prenapolnjena in še nad 1200 oseb iz domače in sosednih far prejelo je v tem srečnem času v naši farni cerkvi sv. zakramente. Naša dolžnost je se č. očetom za njihovo neumorno delovanje prav pristrčno zahvaliti in skrbeti, da njihov poduk ne bo ostal glas vpijočega v puščavi, temveč, da bo obrodil obilo dobrega sadu. Naš g. župnik razveselili so nas pa še tudi na drugi način. S prijaznim prigovarjanjem nabrali so od nekaterih dobrotljivih farmanov precejšnjo vsoto, za katero so omislili naši cerkvi novi, četrti zvon v namen, da se oglasa vernikom: „za srečno zadnjo uro“. Ta zvon, vlit od Dencelnovih sinov v Mariboru, je tako lepo izdelan in ima tako mili glas, da smo farmani gg. zvonarjem jako hvaležni in jih tudi drugim cerkvam priporočamo. Srčna hvala pa našemu č. g. župniku, ki so si letošnjo jesen stekli tolikih zaslug za našo faro, kakor tudi vsem tistim, ki so jih v njihovem blagem početju podpirali.

**Z Ribnice.** (Resnici čast!) Jaz sem naprej vedel, da bo tako; brez „popravka“ pri g. Rietschnigg u ni. Vendar škoda mu za trud, ker mora sam priznati, da so „soglasno“ glasovali v občinski seji drugi gg. odborniki — nasproti njemu in njegovemu zvestemu tovaršu. Da sta pa v resnici ona dva nasproti predlogu glasovala, vedó vsi odborniki dobro, pa mora pričati tudi zapisnik dotične seje. Kolika razlika! Pred tremi leti so „soglasno“ njega volili za župana, sedaj morajo „soglasno“ delati proti

njemu v važni zadevi. Kje je vzrok, to vé g. Rietschnigg tudi sam, ali sam noče priznati in reči: mea culpa. Sploh naj se on izgovarja, kakor hoče, to si bomo Ribničani dobro zapomnili, da je posredno on precej kriv, če bomo v Ribnici morda dolga leta zopet brez zdravnika. Kako smo mu na tem in enakem delovanju hvaležni občani, upam bojo mu pokazali pri bližnji volitvi, kjer bo gotovo zopet voljen za „pirgermajstra“, pa ne „soglasno“, temuč enoglasno, namreč od svojega tovarša! H koncu še dostavimo, če hoče še kaj več hvale vrednega slišati od svojega županovanja, naj pride le zopet s kakim „popravkom“, gradiva in korajže tudi nam ne manjka!

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Trgovinska pogodba, dogovorjena med tripelalijanco t. j. Avstrijo, Nemčijo in Italijo, je od ponedeljka v rokah državnih poslancev in ni dvoma, da jo drž. zbor vzprejme tako, kakor so jo vlade dogovorile med seboj. Upamo, da je dobra tudi za našo državo. — V drž. zboru je sedaj v razpravah proračun ministra za poljedelstvo. Posl. Robič je nasvetoval vladi, naj predloži načrt postave gledé na domovinsko pravico, ker je dosedanja postava na škodo občin na kmetih. — Izmed deželnih zborov sklicala je vlada le tega iz nižje Avstrije in posvetuje se le-ta o novi postavi gledé na oskrbovanje ubožcev. Ako se sklene v tem zboru dobra postava, mogoče je, da dobimo enako potem tudi v drugih deželah, nje pač tudi nismo manj potrebni, kakor so je na nižji Avstriji. — Drž. poslanec za Graško mesto, dr. pl. Derschatta, je odložil svoje poslanstvo; njemu daje pač obilo dela brž društvo „Südmark“; v njem nosi on, kakor se kaže, zvonec in škoda, če bi mu močilo ne bil do cela kos! — Pri sv. Vidu na Koroškem so imeli rokodelci v nedeljo velik shod ali žal, da so tudi na njem imeli liberalci prvo besedo. Njih sklepi bodo zato težko kaj prida za rokodelce same. — Koliko škodé da napravi nemškutarija, izlasti pri volitvah, vidi se jasno na drž. poslanci Ghonu. Le-ta se baha, da je poslanec slov. Korošcev ter pobija v drž. zboru vse, kar se od naših poslancev za-nje tirja. — Po novi postavi nastavi se na Kranjskem 37 okrožnih zdravnikov, ali doslej je le 27 taci; drugod pa jih še manjka, ker zdravniki nič kaj radi ne gredó iz mesta. — V Ljubljano je prišel fzm. baron Rheinländer ter je nadzoroval tamošnje vojaštvo. — Na Primorji se širi laška „lega nazionale“ t. j. laški šulverein, v novem času ima tudi v Ločniku pri Gorici svoje podružnico; v njej pa so blizu sami slov. izdajice. — V Trstu je umrl župan dr. Bazzoni; bil je skoz in skoz Lah, toda